

The Analogs, Niemy krzyk

Uwierzyłeś, że łatwo jest pokonać świat
Lecz nadzieja gaśnie gdy zaczynasz się go bać
Pamiętaj, że może nadejść taki dzień
Droga którą pójdziesz to ucieczka w śmierć
To miasto jest jak bagno, które wciąga w dół
Dzieciaki chcą być ostre, walą dłońią w stół
W zadymionych norach siedząc trwonią czas
Maska dorosłości kryje smutną twarz
W zachwycie szepczesz jej setki tanich bzdur
Na twojej szyi szybko zaciska się sznur
Potem dziecko i krzyk, że chcą jeść i pić
Pytasz się siebie czy tak chciałeś żyć
Z knajpy cię wyrywa wreszcie krwawy świt
W martwym domu martwe meble, ciszy niemy krzyk
Zostawiła tobie tylko kilka słów
Już jej nie zobaczysz, czy pokonasz ból?